Poznań, dnia 25 stycznia 1946 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 2

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY

10

OKÓLNIK MINISTERSTWA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 15 grudnia 1945 r.

w sprawie dewastacji kęp wiklinowych.

Do

Ob. Ob. Wojewodów
(wszystkich)

Dla ochrony brzegów rzek żeglownych i spławnych złożone są w granicach linii brzegu plantacje wiklinowe, stanowiące własność Skarbu Państwa i pozostające w administracji organów Ministerstwa Komunikacji.

Analogiczne plantacje rekultywowane są w granicach linii brzegów rzek nieżeglownych i niespławnych, a znajdujących się w administracji Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Rolnych.

Plantacje te posiadają charakter budowli wodnych i jako takie podlegają ochronie ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 574 z 1928 r.).

Ze względu na duże rozmiary dewastacji, dokonywanej przeważnie przez właścicieli gruntów nadbrzeżnych, polecam Ob. Ob. Wojewodom wydanie zarządzenia szybkiego rozpatrywania i szybkiej egzekucji w tych sprawach oraz stosowania możliwie wysokich kar w ramach przepisów powołanej powyżej ustawy wodnej (art. 247).

Wymierzenie jedynie kary grzywny będzie ze względu na obniżenie się wartości pieniądza w stosunku do okresu przedwojennego naj-

częściej niewystarczające. Dlatego też w wypadkach ustawą dopuszczalnych, należy orzekać jak najczęściej karę aresztu w wysokim wymiarze jako karę zasadniczą, niezależnie od obowiązku odszkodowania przewidzianego w art. 249 powołanej ustawy.

(—) Dr E. Iserson
Dyrektor Departamentu.

*

URZĄD WOJEWÓDZKI POZNAŃSKI
Nr O. A. II 1/1/46

Poznań, dnia 12 stycznia 1946

Do
wszystkich Obyw. Starostów Powiat., Obyw. Pełnomocników Rz. P. i Obyw. Prezydentów miast wydzielonych.

Urząd Wojewódzki przesyła powyższy odpis pisma okólnego Ministerstwa Administracji Publicznej z dn. 15. XII. 45 Ldz. IV 20360/45 w przedmiocie dewastacji kęp wiklinowych do wiadomości oraz wydania niezwłocznie dalszych zarządzeń celem naprawienia powstałych szkód w wyklinach bezprawnie usuniętych wzgl. zdewastowanych, niezależnie od pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karno-administracyjnej oraz wydania odpowiednich dalszych zarządzeń celem zapobieżenia na przyszłość podobnym wypadkom.

O ile chodzi o sankcje karne, podaje się poniżej odpis art. 247 oraz art. 249 ustawy wodnej z dnia 19. IX. 22 w brzmieniu obwieszczenia z dn. 13. IV. 28 (Dz. Ust. Nr 62, poz. 574), podkreślając, że art. 247 podaje się tylko w odpisie łącznie pktu (4) ze względu na to, że o ile chodzi o przepisy p o s t ę p o w a n i a karnego. mają obecnie zastosowanie przepisy rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 28 o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. Ust. Nr 38, poz. 365). Odnosi się to również do art. 251 ustawy wodnej w przedmiocie przedawnienia, ponieważ, co do przedawnienia wszczęcia postępowania karnego, przerwania przedawnienia, wydania orzeczenia i wykonania orzeczenia stosuje się obecnie art. 11—13 prawa o wykroczeniach z dnia 11. VII. 32 (Dz. Ust. Nr 60, poz. 522).

Art. 247.

(1) Wszelkie uszkodzenia i nadwyrężenia zakładów i budowli wodnych, jeżeli nie podpadają pod powszechną ustawę karną, będą karane przez właściwą terytorialnie powiatową władzę administracji ogólnej grzywnami do 100 złotych. Takiej samej karze podlega, kto bez zezwolenia władzy zniesie zupełnie budowlę wodną już istniejącą.

(2) Przekroczenia ustaw, regulujących prawo wodne, jako też wydanych w celu ich przeprowadzenia rozporządzeń i zarządzeń, o ile te przekroczenia nie podpadają pod powszechną ustawę karną, będą karane przez właściwą terytorialnie powiatową władzę administracji ogólnej grzywnami do 100 złotych.

(3) W każdym orzeczeniu karnym, którym nałożono grzywnę, należy zarazem według słusznego uznania oznaczyć karę pozbawienia wolności, która w razie nieściągalności ma być wymierzona zamiast grzywny. Areszt zastępczy nie może przekraczać dni czternastu.

(4) Jeżeli sprawca dopuszcza się złośliwości, albo ciężkiego niedbalstwa lub też ponownie podpada karze, natenczas można zamiast lub obok grzywny orzec areszt do dni czternastu.

Art. 249.

(1) We wszystkich przypadkach, w których ktoś przekroczył postanowienia niniejszej ustawy, musi on bez względu na poniesioną karę i obowiązek odszkodowania usunąć na własny koszt samowolnie przedsięwziętą zmianę, albo dokonać zaniechanych robót, jeżeli zagrożony albo dotknięty szkodą tego zażąda, albo też dobro publiczne tego wymaga.

(2) Władza administracyjna ma sprawę jak najrychlej rozstrzygnąć i orzeczenie wykonać.

(3) W razie zasądzenia w drodze administracyjnej może władza administracyjna na wniosek poszkodowanego rozstrzygnąć także o obowiązku odszkodowania, jeżeli wynik postępowania karnego daje do tego dostateczną podstawę.

Osobnego omówienia wymaga jeszcze postanowienie pktu (1) art. 249 ustawy, o ile chodzi o wykonanie zmuszenia „usunięcia na własny koszt samowolnie przedsięwziętej zmiany, albo dokonania zaniechania robót".

Ponieważ chodzi w danym wypadku o typowe zmuszenie „zaniechania" wzgl. „dokonania" czynności, przewidzianych w dziale V i VI rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 22. III. 28 o postępowaniu p r z y m u s o w y m w administracji (Dz. Ust. Nr 36, poz. 342) (zaprzestanie usuwania urządzeń wodnych — w trakcie ich usuwania; zmuszenie przywrócenia do stanu pierwotnego tych urządzeń — obsadzenia spowrotem wikliną brzegu), a w których to wypadkach pociągnięcie winnych wyłącznie tylko do odpowiedzialności karno-administracyjnej nie prowadzi do właściwego celu, stosować można w tych wypadkach środek wykonania zastępczego (art. 44), wzgl. karę celem przymuszenia w myśl art. 45 i dalszych wyżej cytowanych przepisów (zob. okólnik tut. Nr 34 z dn. 15. V. 45 Nr Og. 1084/45 A. P. — przepisy dot. postępowania przymusowego w administracji), przy czym przypomina się, że dekretem z dnia 26. X. 45 o zmianie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 28 o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. Ust. Nr. 50, poz. 285) kara pieniężna celem przymuszenia została podwyższona z 100 zł do 500 zł.

Za Wojewodę:
(—) Mgr. W. Jaśkiewicz
Naczelnik Wydziału.

11

OKÓLNIK WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 4 stycznia 1946 r.

w sprawie wprowadzenia przyspieszonego postępowania karno-administracyjnego, wykroczeń z ustawy o szkodnictwie leśnym i rolnym, podwyższenia grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek.

Do

wszystkich Ob. Starostów Powiatowych, Ob. Pełnomocników Obwodowych Rz. R. P. i Ob. Prezydentów Miast Wydzielonych.

Zapowiedziane w okólniku Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 22. XI. 45 L. dz. IV. 17014/45 rozporządzenie w sprawie zwalczania szkodnictwa leśnego — rozesłane tut. pismem okólnym z dn. 4. XII. 45 Nr A. P. II 1/11/45 — zostało ogłoszone w Dzienniku Ustaw Nr 56, poz. 327. Rozporządzenie to z dn. 21. XI. 45 weszło w życie z dniem 17. XII. 45 i obowiązuje do dnia 30 listopada 1946 r.

Przepisy co do przyspieszonego postępowania karno-administracyjnego zawarte są w dziale VII rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 28 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. Ust. Nr 38, poz. 365 — zob. okólnik tut. Nr 30 z dn. 30. IV. 45 r. Nr O. 845/45 A. P.). Przyspieszone postępowanie różni się od postępowania karno-administracyjnego następującymi charakterystycznymi cechami: Sprzeciw od nakazu karnego (art. 46 rozp. o p. k. a.) oraz sprzeciw od orzeczenia karnego (żądanie skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, art. 640 kod. postęp. karn.) mogą ukarani wnieść w terminie zawitym dni trzech (nie dni 7); orzeczenia karnego nie doręcza się, ogłoszenie tenoru orzeczenia na rozprawie zastępuje doręczenie orzeczenia; sądy wyznaczają rozprawy najpóźniej w ciągu dni 14-tu wzgl. w 7 dniach, jeżeli oskarżony i świadkowie zamieszkują w siedzibie sądu; grzywny wymierzane w przyspieszonym postępowaniu są natychmiast wykonalne (a więc inaczej aniżeli w zwyczajnym postępowaniu według art. 641 § 1 kod. post. karn.).

Równocześnie zwracam uwagę na dekret z dn. 16. XI. 45 o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. Ust. Nr 56, poz. 312). Zgodnie z postanowieniami tegoż dekretu, który wszedł w życie z dn. 26. XII. 45, zostały podwyższone dziesięciokrotnie grzywny, kary pieniężne, kary porządkowe oraz nawiązki za wykroczenia wymienione w przepisach prawa materialnego czy formalnego, wydanych przed dniem 5 września 1939 r.

Treść powyższego zechcą Ob. Starostowie podać również do wiadomości Obyw. Burmistrzom i Wójtom z poleceniem jak najszerszego wykorzystania prawa ścigania wykroczeń polnoleśnych w trybie przyspieszonego postępowania i to na zasadzie rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dn. 7. VII. 1937 r. o upoważnieniu burmistrzów i wójtów do nakładania kar w myśl art. 28 ustawy z dnia 14. IV. 37 r. o szkodnictwie leśnym i polnym (zob. przesłany przy okólniku tut. Nr 30 z dnia 30. IV. 45, pkt. 10 odpis odnośnego rozporządzenia).

Wojewoda:
w z.
(—) Mgr. Jaśkiewicz
Naczelnik Wydziału.

12

KOMUNIKAT URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 14 stycznia 1946 r.

dotyczący przedstawicielstw dyplomatycznych i placówek konsularnych w Polsce.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości spis placówek dyplomatycznych i konsularnych państw obcych w Polsce:

1. Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich — w Warszawie, ul. Wileńska 13.
2. Stanów Zjednoczonych A. P. — w Warszawie, Hotel Polonia,
3. Belgii — w Warszawie, Hotel Polonia,
4. Danii — w Warszawie, Hotel Polonia,
5. Francji — w Warszawie, ul. Zakopiańska 90,
6. Anglii — w Warszawie, Hotel Polonia,
7. Luxemburga — w Warszawie, Hotel Polonia,
8. Szwecji — w Warszawie, Hotel Polonia,
9. Czechosłowacji — w Warszawie, Hotel Polonia,
10. Jugosławii — w Warszawie, ul. Aldony 18,
11. Norwegii — w Warszawie, Hotel Polonia,
12. Włoch — w Warszawie, Hotel Polonia,
13. Finlandii — w Warszawie, Hotel Polonia.

Ambasada Francuska reprezentuje interesy państwa trzeciego, a mianowicie Szwajcarii.

Na obszarze Gdyni i Gdańska uzyskał exequatur Rządu Polskiego konsul szwedzki p. Einar Rolf Ytterberg.

Za Wojewodę:
(—) Mgr R. Grzeszkowiak
Kierownik Oddziału.

13

KOMUNIKAT DYREKCJI CEŁ W POZNANIU

z dnia 7 stycznia 1946 r.

dotyczący utworzeniu urzędów celnych.

Utworzono urzędy celne:

Na terenie Województwa Poznańskiego:

1. Urząd Celny w Poznaniu wraz z oddziałami: Poznań — poczta i Poznań-Ławica, lotnisko
2. „ „ „ Gubinie;
3. „ „ „ Gubinie — Most;
4. „ „ „ Rypinie — Lubuskim;
5. „ „ „ Słubicach — Most.

Na terenie Województwa Pomorskiego:

6. Urząd Celny w Bydgoszczy z oddziałem: Bydgoszcz — poczta;
7. „ „ „ Kostrzynie n/Odrą;
8. „ „ „ „ „ — Most.

Delegat Ministerstwa Skarbu dla spraw celnych:
(—) K. Unolt.

14

OGŁOSZENIE POWIATOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO NA POWIAT KĘPIŃSKI

z dnia 9 stycznia 1946 r.

o wdrożeniu postępowania scaleniowego.

Powiatowy Urząd Ziemski na pow. kępiński, na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr 92, poz. 833), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 29 października 1945 r. uprawomocniło się orzeczenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Kępnie z dnia 5 października 1945 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi i majątku Trębaczów gminy Perzów powiatu kępińskiego.

Komisarz Ziemski:
(—) Sarnowski.

15

OGŁOSZENIE POWIATOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO W KONINIE

z dnia 4 stycznia 1946 r.

o wdrożeniu postępowania scaleniowego.

Powiatowy Urząd Ziemski w Koninie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr 92, poz. 833), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 31 grudnia 1945 r. uprawomocniło się orzeczenie Pow. Urz. Ziem. w Koninie z dnia 7 grudnia 1945 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Świecia gm. Dąbroszyn.

Komisarz Ziemski:
(—) Z. Krzyżanowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

REGULAMIN BIURA PREZYDIALNEGO WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU.

§ 1.

Biuro Prezydialne jest pomocniczym organem Wojewódzkiej Rady Narodowej, działającej na zasadzie ustawy z dnia 11. IX. 1944 o organizacji i zakresie działania rad narodowych (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 22) oraz dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dn. 23. XI. 1944 o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74).

§ 2.

Zadaniem Biura Prezydialnego jest wykonywanie wszystkich czynności biurowych Wojewódzkiej Rady Narodowej, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz Komisyj.

W szczególności do Biura Prezydialnego należy:

1. załatwianie wszelkiej korespondencji w związku ze zwołaniem Wojewódzkiej Rady Narodowej, Prezydium i Komisyj;
2. przygotowanie pod względem biurowym wszelkich spraw, będących przedmiotem obrad Wojewódzkiej Rady Narodowej, Prezydium i Komisyj;
3. przygotowanie porządku obrad na posiedzenia;
4. spisywanie protokółów z posiedzeń Rady, Prezydium i Komisyj;
5. prowadzenie stenogramu z posiedzeń Wojewódzkiej Rady Narodowej;
6. prowadzenie kontroli obecności członków Wojewódzkiej Rady Narodowej na posiedzeniach;
7. wykonywanie uchwał Wojewódzkiej Rady Narodowej, Prezydium i Komisyj;
8. opracowywanie sprawozdań z działalności Wojewódzkiej Rady Narodowej, Prezydium i Komisyj;
9. przygotowanie preliminarza budżetowego Rady i jej organów;
10. prowadzenie rejestrów:
    a) członków Wojewódzkiej Rady Narodowej, Prezydium, Komisyj i Wydziału Wojewódzkiego jak również rejestru legitymacji;
    b) członków powiatowych rad narodowych i miejskich rad narodowych miast wydzielonych, ich prezydiów, komisyj oraz wydziałów powiatowych;
11. opracowanie spraw kontroli prawidłowości, ukonstytuowanie się powiatowych rad narodowych i miejskich rad narodowych miast wydzielonych;
12. kontrola sprawozdań oraz protokółów z posiedzeń powiatowych rad narodowych oraz miejskich rad narodowych miast wydzielo-